

НАСИЛИЕ В ХАИТИ

По време на трагичните събития в Хаити грабежите и плякосването в столицата Порт-о-Пренс за сегнаха много сгради, включително тази на адвентната болница и адвентния университет. Засега няма сведения за загинали църковни членове. Църковните служби продължават всяка събота. Адвентната агенция за възстановяване и развитие (ADRA) започва да събира контейнери с лекарства и дрехи, които ще бъдат изпратени в Хаити.

Понастоящем в Хаити има 264 000 адвентисти.

ANN

БОГАТИ И БЕДНИ

Според скорошно вероятно на пръв поглед проучване на двама учени от университета в Харвард, най-важният фактор, определящ икономическата стабилност на една страна, не са например банковите лихвени проценти, а вярата в отговорността пред по-висша сила.

Професорите Роберто Баро и Рейчъл Макклиъри, след като проучват 59 страни, заключават, че „религията влияе върху икономическите показатели, особено когато дава предимство на добродетели, като честност, етичност, въздръжание и т.н. Вярата в бъдещо възнаграждение за сегашния живот пък засилва този ефект, като предлага награда или наказание за определени особености на поведението.“

Въпреки че не всички учени ще се съгласят със заключенията, все пак представителите на Харвард смятат, че никое разумно общество не би атакувало традиционните юдео-християнски вярвания.

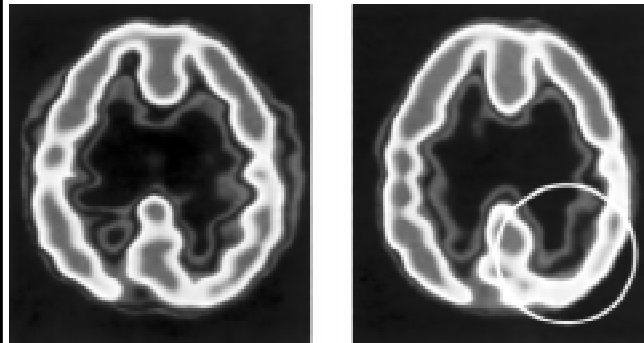
ДУХОВНОСТТА ДНЕС

В този брой ви предлагаме в съкращение статия от списанието „Рийдърс Дайджест“, предоставена ни от media.sda.bg. Разискване по темата бе започнато в издание на media.sda.bg на адрес media.sda.bg@abv.bg. На вашите въпроси ще отговаря пастор Агоп Тахмисян, за което му благодарим.

Можете да получавате и други теми чрез медията на SDABG.NET на адрес www.sdabg.net.

НАУКАТА НА ПЪТ ДА „ПОВЯРВА“

Може ли нова биологична теория да обясни големия човешки копнеж по божественото?

Снимката вляво е направена, когато субектът е бил в нормално състояние. Тя показва относително еднаква активност във всички части на мозъка. Снимката вдясно отразява момент от дълбока медитация. С кръг е указано намаляването на притока на кръв, т. е. на активността в единия париектален лоб. Това предполага замъгляване на границите на личността в момент на дълбоко духовно преживяване.

Нова биологична теория за религията направи 35-годишния учен невролог Андрю Нюберг водеща фигура в появилата се наука невротология, която изучава връзките между духовността и мозъка.

„Възможността за съществуването на „висшата реалност“ не е в противоречие с науката“ - обяснява Нюберг. Неговата теорията е основана на изследване, започнало през 70-те години от покойния Йозен д'Акуили, психиатър и антрополог. През първата половина на 90-те д'Акуили работил заедно с Нюберг, тогава радиолог. Двамата усъвършенствали теорията му и започнали да я проверяват. За да го направят, използвали технология, наречена SPECT, чрез която сканирали мозъците на медитиращи тибетски будисти и францискански монахини, отдадени на дълбока съзерцателна молитва. Скенерите фотографират приток на кръв, посочващ нива на активност на невроните в мозъка на субекта в момента, в който личността е достигнала духовен връх.

Когато учените изследвали снимките, вниманието им било привлечено от голяма област от левия париектален лоб, която нарекли област на асоциациите и ориентацията. Тя отговаря за прокарването на граница между физиката и останалите аспекти на съществуването и изисква постоянен приток от информация чрез невроните, който се осъществява с помощта на сетивата.

Снимките показват още, че във върхови моменти на молитва и медитация притокът драстично намалява. Когато областта на ориентацията бъде лишена от информация, необходима, за да начертае линия между личността и света, субектът може да преживее чувство на безгранично съзнание, което според учените се прелива в безкрайния космос.

Изглежда те са уловили моментно състояниена мозъка, близко до състоянието на мистична трансценденалност и описано от всички основни религии като едно от най-дълбоките духовни преживявания. Католическите светии го определят като „мистично единение“ с Бога. Будистите го наричат „взаимосвързаност“.

Това са необикновени преживявания, които изискват едно почти пълно изключване на областта на ориентацията. Но Нюберг и д'Акуили вярват, че по-ниските нива на блокиране могат да произведат редица тихи, по-обикновени духовни преживявания като това, когато вярващите „губят себе си“ в молитва или изпитват чувство на единение по време на религиозна служба.

Техните изследвания предполагат, че всички тези чувства се коренят не в емоциите или самозалъгването, а в генетично заложените връзки в мозъка.

„Поради това религията процъфтява във века на рационализма“ - казва Нюберг. Не можеш просто да мислиш за Бога вън от съществуването, вярва той, защото религиозните чувства възникват повече от опита, отколкото от мислите. Те са родени в момент на духовна връзка, толкова реална за мозъка, колкото всяко възприемане на „обикновената“ физическа реалност.

КРАТКИ МИСЛИ И ГАТАНКИ

☛ Онзи, който не изпитва никакви трудности в живота си, ги създава на другите.

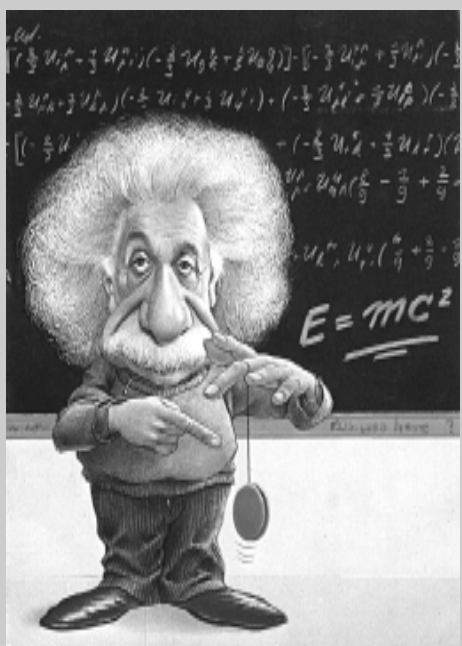
☛ Искаш ли от свободата повече от това, което тя може да ти даде, ще станеш неин роб.

☛ Memento mori (помни смъртта), защото след нея няма да помниш нищо.

☛ Вяр а истина е трудно да се изкажат. Те трябва да се показват.

☛ Няма по-голямо нещастие от живот с илюзии.

☛ Търсенето на чуждите слабости винаги е несполучлив опит за прикриване на собствените.

1. Коя от висшите административни длъжности в България днес е спомената в Библията?

2. Какво направиха Адам и Ева на 88 888-ия ден от живота си?

3. Името на коя жена, прочетено обратно, е името на друга?

4. Кой пророк наблюдаше повече от всеки друг на Мойсеевия закон?

5. Къде се говори за рожден ден?

6. Кое от животните в Ноевия ковчег вдигаше най-голяма врява?

ОТГОВОРИ:

1. Областен управител, 3 Царе 20:14, 15, 19; 2 Царе 11:32.

2. Този ден е бил събота и сигурно са почивали.

3. Лия и Яил.

4. Еремия.

5. Битие 40:20.

6. Вероятно гаргата, защото Ной изпрати гарвана навън и тя остана доста време сама.

Боян Ганев

НА КАКВО УЧИМ ДЕЦАТА СИ

ОТГОВОРНОСТ

Йорданка ДИМИТРОВА

Ключови думи: вяра, изискване, възможности, умения.

Деца не са абсолютно безпомощни малки същества. Те отлично знаят как да ни манипулират. Затова ние, родителите, не бива да оставаме по-назад в това състезание на нерви. Ние имаме право да изискваме от тях да се държат отговорно. Но внимание! „Отговорно“ е ужасно разтегливо понятие. Докато за едно 6-годишно дете то може да включва подреждане на дрехите в необходимия ред, за 3-годишното това е невъзможно. Обаче всяко дете може да се научи да отговаря за постъпките си, след като му се изясни точно какво се очаква от него. Понякога то е разбрало това и все пак е направило нещо различно. Например моята 4-годишна дъщеря дърпаше вратичката на касетофона, преди тя да се отвори сама. Обясних й много ясно, че така ще я счупи. Тя продължи. Обясних й още

веднъж и тя обеща, че „повече няма“, но продължаваше. Тогава взех касетофона и й казах, че днес няма да слуша детски песни. Но преди това (както и след по-вечето й провинения) проведохме следния разговор: „Вяра, казах ти да не дърпаш вратичката, нали?“ „Да.“ „Ти обаче продължаваш, нали?“ „Ами-и-и, да.“ „Знаеш, че непослушанието води до наказание, така ли е?“ „Да.“ (Много неохотно и тихо, а може и отговорът да се окаже „Не“.) „Сега ще те накажа, за да се научиш да си пазиш нещата!“

Един от най-важните моменти при възпитанието в дух на отговорност е родителската увереност във важността на отговорното поведение. Ако постоянно се съмняваме, че детето ни ще свърши нещо добре, то наистина няма да се научи. Например ако никога не му разрешаваме да се облича само, да мие чиниите, да подрежда масата, да сгъва дрехите, да помага в готвенето, да изключва компютъра и т.н., то ще свикне да разчита, че някой друг върши тези неща по-добре от него/нея и няма да развие нито чувство за отговор-

ност, нито здравословно самочувствие. Познавам родители, които чертаят таблици на английските времена на 14-годишните си „дечица“! Позволете на децата си да счупят някоя скъпа чиния, вместо после на 30 години да пла-

чат на рамото ви, защото не знаят как да измият съдовете си.

Родителската вяра във възможностите на детето и разумните изисквания, налагани с любов, са генераторите на чувството за отговорност.